

Natuurkunstpark 2015

Water

Land

Deelnemende kunstenaars:

*Christian Wisse, Els Franken, Ingrid Slaa,
Mariël Bisschops, Anthea Simmonds
Marisja van Weegberg, Michel Bongertman,
Gonny Geurts en Ninette Koning.*

Teksten: Hein Walter

*Organisatie: Michel Bongertman,
Trudy van der Meer en Hein Walter*

Vormgeving flyer: Anthea Simmonds

Vormgeving boek: Hein Walter

Fotografie: Alice Bunt, Erna Koelman en Hein Walter

Natuurkunstpark is een project van de Kunstenaars Vereniging Flevoland.
Het project is mogelijk dankzij een subsidie van de gemeente Lelystad.
Natuurkunstpark wordt ondersteund door Het Flevo-landschap.

www.flevokunst.nl

Organisatie: Michel Bongertman, Trudy van der Meer en Hein Walter

Land: Negen kunstwerken op het water.
Water: *Ja, mooi hè, nu eens niet langs de paden,
tussen de struiken,
maar alleen te zien vanaf de waterkant.*

Land: Ik mis ze nu wel een beetje,
moet ik zeggen.
Water: *Ach, volgend jaar staan ze vast weer
tussen de bomen.
Nu voor een keertje op de golven.*

Land: Negen kunstwerken, en als je ze bekijkt,
dan leer je de mens kennen.
Water: *Ze zetten aan tot nadenken, tot praten,
zoals wij doen, over de mens!
De mens met al zijn nukken,
verlangens en gewoontes.*

Land: Het wezen met negen levens,
zoals de kat.
Water: *Nee, veel meer!
We krijgen hier negen kanten te zien
van de mens,
maar er zouden er zo nog honderd
kunstwerken extra kunnen staan
en dan zouden we mens
toch niet helemaal doorgronden.*

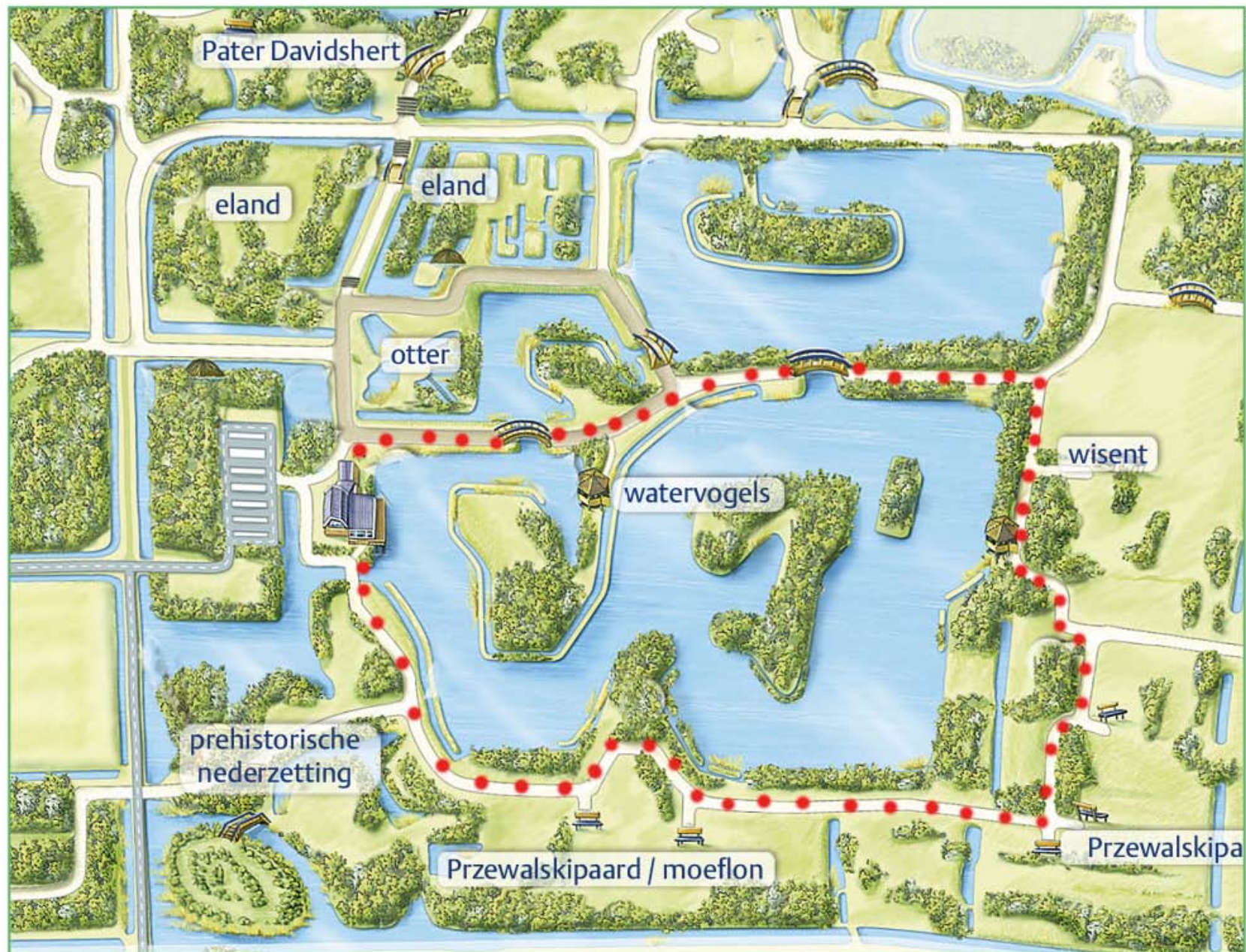
Land: Het blijft inderdaad
een ongrijpbaar wezen, de mens.
Water: *Ongrijpbaar, onbegrijpelijk,
maar toch, door er over te praten
komen we toch het een en ander te weten.*

Land: Het gaat over de mens,
maar ze noemen de route Water-Land.
Water: *Ja, ze maken met die kunstwerken
als het ware land op het water,
zoals de Hollandse mens wel vaker doet.
En omdat wij erover praten.
Daarom is de titel Water-Land.*

Land: En natuurlijk omdat wij de basis zijn
van alles, het hele bestaan.
Land en Water.
Water: *Je vergeet de Lucht.
Misschien moeten we die ook uitnodigen.*

Land: Ja, een volgende keer .
Maar nu eerst wij, jij en ik,
Water en Land.
Water: *En de mens natuurlijk.*

Land: Ja, die moeten zeker komen
op de opening.
Zaterdag 27 juni, 14.00 uur.
Bij het bezoekerscentrum!
Ze zullen er geen spijt van krijgen.

Een woord van welkom

Namens de Kunstenaars Vereniging Flevoland en ook namens Natuurpark Lelystad heet ik u hartelijk welkom. Mijn naam is Hein Walter, artistiek leider van de KVF. Voordat ik het woord geef aan Jacob van Olst voor het bevlogen betoog wil ik even wat zakelijke dingen zeggen. *Sporen, Vreemde Vogels, Afsluiten Ontsluiten, BURL, PROOF, OM, Zeven, Het Begin van de Wereld, Er was eens, Visioenen.* De titels van de toen voorgaande edities van Natuurkunstpark. Dit jaar het thema Water Land. We hebben bij alle tien voorgaande edities altijd op het land gebouwd. Er is één kunstenaar geweest die wel eens bouwde op het water, Willem Hoogeveen. Hij zou ook dit jaar hebben meegedaan, hij had zijn ontwerp al klaar, en dan zouden er tien kunstwerken hebben gestaan. Maar Willem moest wegens lichamelijke omstandigheden afzeggen. We gaan ervan uit dat hij volgend jaar weer meedoet. Het thema van dit elfde Natuurkunstpark is *Water-Land*. Er staan negen werken op het water. We hebben als het ware land gemaakt op het water.

Kunstwerken gaan eigenlijk altijd over mensen. Ook deze negen kunstwerken vertellen iets over het wezen van de mens. We hebben teksten geschreven bij de werken in de vorm van een dialoog. Een dialoog tussen het Land en het Water. Zij spreken over de kunstwerken en ontrafelen op die manier een klein beetje het raadsel dat de mens is, de hebbelikheden, de onhebbelikheden, de gewoontes. We lopen straks langs de werken. Bij elk werk gaan Gerard Poot en ik allebei op een keukenladder staan en spreken de teksten uit. Gerard is het Land. Ik ben het Water. Aan het eind van de wandeling staat een tafel met drankjes en hapjes. Net als voorgaande jaren heeft Trudy van der Meer dat weer voor ons verzorgd. Nu geef ik graag het woord aan Jacob van Olst. Formateur bij de waterschapverkiezingen en in die zin ervaringsdeskundige als gaat om zaken tussen het water en het land. Jacob is ook jarenlang directeur geweest van het Flevo Landschap. Twaalf jaar geleden hebben we in zijn kantoor gesproken over een kunstroute in Natuurpark Lelystad. De tijd vliegt, maar kunst blijft. *Jacob!*

Gesprek over het werk van Christian Wisse

Water: *We denken alles te zien en alles te weten, alles te snappen van wat mensen doen en wat ze bedoelen, van de kleine dingen, de frustraties, de onhebbelijkheden, maar eigenlijk weten we niet zoveel. We zien de grote bewegingen, maar het kleine blijft vaak onzichtbaar.*

Land: *Ze weten het zelf ook niet. Het liefst houden ze hun zaken verborgen, vooral als ze zich ergens voor schamen.*

Water: *Er gebeurt veel achter de voordeur, in de huiselijke setting en in de intimiteit.*

Land: *Ze hebben er vreemde uitdrukkingen voor: onder de pet houden, is er ook zo een. Mensen dragen helemaal geen petten.*

Water: *Volgens mij houden ze hun persoonlijke dingen niet om een reden verborgen, niet omdat anderen het niet mogen zien, maar het meeste gebeurt gewoon niet in het openbaar.*

Land: *Dat is toch hetzelfde?*

Water: *Er is een nuanceverschil. Ze houden dingen voor zichzelf, privé, dat is de ene kant. Maar mensen snappen vaak ook zichzelf niet, dat is de andere kant. Ze doen de dingen uit automatisme, als ingesleten gewoontes en zien vaak zelf niet wat ze doen en wat hun gewoontes zijn. Ze doen veel dingen onbewust.*

Land: *Ze hebben psychiaters en psychologen om dat uit te zoeken.*

Water: *Als er een probleem is, ja, dan kan dat, en dat gebeurt dan natuurlijk ook, maar het meeste van hun gedrag en van hun doen en laten vormt geen groot probleem. Het zorgt wel vaak voor de nodige spanning in relaties. En onbegrip. In een huwelijk, in het gezin, broers en zussen, vrienden, noem maar op.*

Land: *En ze denken allemaal dat hun situatie uniek is.*

Water: *Ja, inderdaad, dat is ook een menselijke eigenschap. Ze vinden zichzelf graag bijzonder. De meeste kleine en grote conflicten zijn daarentegen opvallend genoeg heel algemeen.*

Land: *Als ze vaker open over zichzelf zouden praten, dan zouden ze het weten van elkaar.*

Water: *Ja, dan zouden ze het zelf weten, en dan zouden wij de mens ook weer beter snappen. Maar als ze het zouden weten, dan zouden ze ook weten dat ze niet uniek zijn. Dat willen ze niet, daarom kijken ze volgens mij liever niet naar zichzelf.*

Land: *Ingewikkelde wezens, die mensen. Vol met raadsels. Geef mij maar ons, water en land. Nat of droog. Dat is tenminste duidelijk.*

Gesprek over het werk van Els Franken

*Land: Wij blijven op één plek,
maar de mens wil altijd weg, op stap, reizen.*

*Water: Ik herken dat wel, ik heb die neiging ook.
Wie stilstaat, die verarmt, vervalt, verrot.
Stilstaand water is geen pretje.*

*Land: Ik zie dat anders.
Ik zie het als een vorm van vluchten.
Je koffers pakken en weglopen
voor de dagelijkse sleur.
En waar moeten ze dan zo nodig naartoe?
Tot rust komen, noemen ze het,
iets van de wereld zien,
maar ik zie vooral het ontaarden, als zweven.*

*Water: Zij hebben ook geen wortels, zoals de bomen en planten.
Die houden zich aan jou vast, al zal het soms ook wel zo zijn,
dat jij hen vasthoudt!*

*Land: Inderdaad, wortelloze schepsels zijn het.
Ze willen graag vooruit, hun blik gericht
op wat gaat komen,
maar ze hebben niet in de gaten
dat ze vaak vergeefs wachten.
Terwijl ze wachten, ontglipt hen de tijd.
Laat ze liever met wortels
in mijn vruchtbare aarde staan,
dan groeien ze vast en zeker.*

*Water: Ach, wat is tijd. Wat is het nut van alles.
Ze leven. Ze zijn gelukkig of niet. En dan gaan ze dood.*

Land: Het nutteloze wachten, leegte ten voeten uit.

*Water: Noem het geen wachten, maar zie het als ruimte!
Wij begrijpen heus dat zij wachten op iets
dat niet gaat komen, maar zij hebben de droom,
het visioen, het verlangen.
Was er niet een beroemde mens die het mooi kon zeggen?
Iets met het doel en het liever niet bereiken?*

*Land: The journey not the arrival matters.
T.S. Eliot zei dat.*

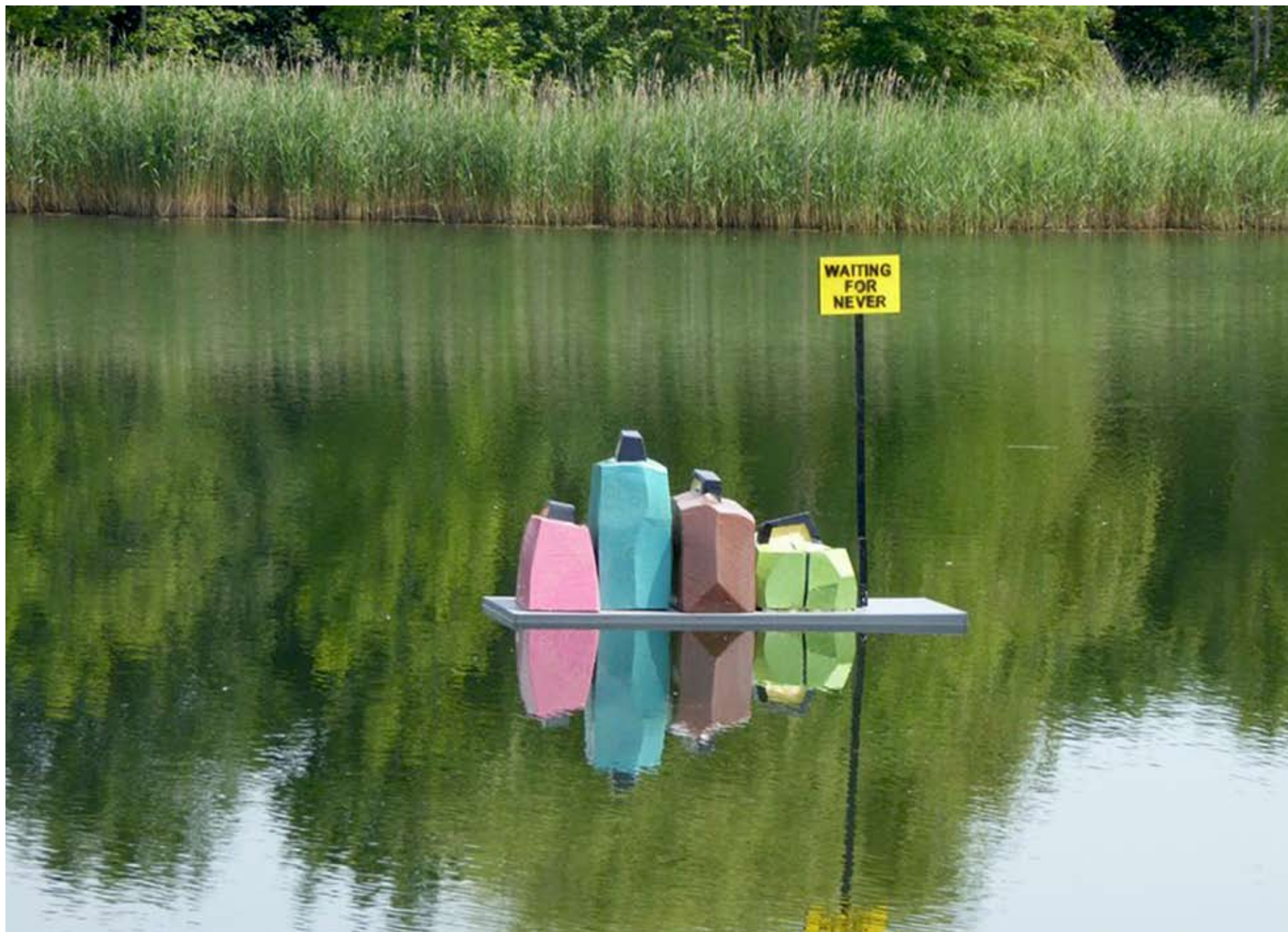
Water: Ja, dat is hem. Mooi, toch!

*Land: Toevallig wel gezegd door een dichter met wortels.
Iemand die bleef waar hij was.*

*Water: Maar dat doen deze mensen toch ook!
Ze gaan op reis, maar ze blijven waar ze zijn.*

Land: En wij praten erover.

Water: Wat een heerlijke nutteloosheid.

Gesprek over het werk van Ingrid Slaa

*Land: De natuur is belangrijk voor de mens.
Dat is altijd zo geweest.
Het is mooi om te zien dat we gewaardeerd worden.
Wij zijn hun adem, hun rust, hun eten en drinken.
En in de huidige tijd, met de
verstedelijking en steeds meer asfalt en cement,
lijkt de zucht naar de natuur steeds belangrijker.*

*Water: Ja, dat is zo, en daar mogen we natuurlijk trots op zijn,
maar bij kunstenaars ligt het genuanceerder.
Zij gebruiken de natuur om hun eigen gevoel vorm te
geven.*

*Land: Een eeuw terug zag ik de schilders wel zitten in
een weiland,
met een reisezel en verf op hun palet.
Ik zie nu alleen maar mensen die foto's maken
van de natuur.
Ze hebben allemaal een camera.
Allemaal kunstenaars!*

*Water: Het is al een hele toer om de mens te leren kennen;
om de kunstenaars te kunnen volgen moet je een stap
verder.*

*Land: Ze maken een foto van een landschap en dat
noemen ze kunst,
wat is daar ingewikkeld aan?*

*Water: Jij beschrijft een eenvoudige vorm van kunst maken.
Het kan veel ingenieuzer.
Neem nou dit beeld, een waterlelie.*

*Land: De Franse kunstenaar Monet is beroemd
geworden om zijn waterlelies.*

*Water: Ja, misschien heeft hij er wel voor gezorgd
dat mensen waterlelies mooi gingen vinden.
Dat kan kunst bewerkstelligen; kunst toont aan, kunst
maakt de weg vrij.*

Land: Vergeet De Efteling niet.

*Water: Inderdaad, de waterlelie is niet zomaar een plant op
het water met witte bloemen, het is een plant
met historie, een plant met menselijke betekenis.
En daaraan wordt hier een nieuwe betekenis
toegevoegd. De bladeren van deze mensgrote
waterlelie zijn namelijk gemaakt van de afdruk
van de rug van de kunstenaar.*

*Land: Dus het is een menselijke plant geworden.
Of wil de kunstenaar soms bezit nemen
van de natuur?*

*Water: De mens is van nature een hebberig wezen, dat klopt
wel, maar in dit geval ligt het anders.
Deze mens, deze kunstenaar, zoekt de natuur in
zichzelf. Zij gebruikt geen verf en kwasten, maar de
afdruk van haar eigen rug om een waterlelie te
boetsen, na te bootsen. En de rug is een kwetsbaar
lichaamsdeel. Net zo kwetsbaar als een waterlelie.*

Land: Een soort waterballet dus, dans op het water.

*Water: De rug van een balletdanseres is sierlijk en frêle,
ietwat melancholisch.
Tschajkowski erbij, liefst strijkers, en zwijmelen maar.*

Gesprek over het werk van Mariël Bisschops

Water: *Sierlijk, witte kralen, een ketting van vilt.*
Land: *Natuurlijk.*
Water: *Vanzelfsprekend bedoel je?*
Land: *Nee, het ziet er uit als de natuur,
alsof wij, jij en ik, hiervan de scheppers zijn.
Want het doet mij denken aan plaatsen
waar de mens niet is.
Daar waar het mooi is.
Hier maakt de mens het mooi,
dus lijkt het net alsof het natuur is, mensloos.*
Water: *Het is ook natuur! Vilt, takken, natuurlijk spul. Maar
dat terzijde ... de mens is toch niet altijd een lelijkmaker.*
Land: *Smaken verschillen, in mijn ogen vaak wel.*
Water: *De mens kleedt zich graag mooi, vrouwen maken zich op,
ze dragen ringen, oorbellen en kettingen,
alleen om zich mooi te maken.
Met deze wollen parelketting maakt de mens het hier mooi.
Eigenlijk maakt de mens mij mooi!
Het staat me goed, vind je niet, die ketting?*
Land: *Ik wist niet dat je zo'n ijdeltuit was.
Maar serieus,
misschien is het vooral de mannelijke mens
waaraan ik me stoort?
Stoer, zweterig, hard en slordig.
Als ik moest kiezen, dan twijfelde ik geen moment
en koos alleen voor het vrouwelijke.*

Water: *Het vrouwelijke heeft het mannelijke nodig,
en andersom geldt het ook.
Net zoals jij en ik niet zonder elkaar kunnen.
Jij staat voor het vrouwelijke en ik ben het mannelijke.*
Land: *En ik ben mooi, zodat jij ervan kunt genieten?
Is dat soms wat je bedoelt?*
Water: *Nee, dat is gekheid, we zijn beiden mooi.
Denk je overigens dat vrouwen zich alleen mooi maken
om mannen te behagen?*
Land: *Alles draait bij hen toch om seks, dus dat zal wel.*
Water: *Nee, innerlijk en uiterlijk zijn met elkaar verbonden,
althans bij de meeste wezens is dat zo.
Een mooie ziel geeft vanzelf een mooi lichaam.
Bij de mens is dat niet zo, maar ze beïnvloeden elkaar wel.
Dus de mens maakt zich mooi van buiten,
zodat hij zich mooier van binnen voelt.*
Land: *Dan wordt het tijd dat de menselijke man
zich gaat opmaken en zichzelf gaat versieren.
Misschien is dat wat de wereld nodig heeft..*

Gesprek over het werk van Anthea Simmonds

Land: Landjepik, typisch mensen!

Bezit! Hebben en houden.

Water: Het gaat ze volgens mij meer om grenzen aangeven.

Tot hier en niet verder.

Land: Denk je dat een hekje

iemand die kwaad wil tegenhoudt?

Water: Symbolen werken, dat is zeker, waarschuwingstekens, zoals dieren urine sproeien om hun territorium aan te geven, zo zetten mensen hekken om hun land.

Land: Hun land?

Ik bestond al lang voordat de apen

uit de bomen klommen

en rechtop gingen lopen.

Water: Daar heb je natuurlijk gelijk in.

In kern hebben ze geen enkel bezit,

behalve misschien hun eigen lichaam.

De mensen verzamelen tijdens hun leven bezittingen:

goederen, land, ruimte, tijd, kracht,

maar ze kunnen het niet meenemen in hun graf.

Dat weten ze heus.

Hun hele hebben en houden laten ze hier achter.

Dat maakt het ook zo aandoenlijk.

Land: Stof waren ze, stof blijven ze, meer niet.

Water: Vind je het niet grappig?

Die hele verzameldrang achter een wit hekje.

Land: En ze doen dat al sinds ze bestaan.

Water: Het is inderdaad al zo oud als de mensheid.

Misschien bestond de hebzucht zelfs al

voordat de mensen bestonden.

Het is een van de oerdriften.

Land: Nu je het over oertijden hebt,

zie ik opeens in die hekjes

de ruggenstekels van de grote,

uitgestorven reptielen.

Alsof het monster van Loch Ness hier opduikt.

Water: Ja, monsterlijk, nu je het zegt,

hebzucht is in zekere zin monsterlijk,

die associatie zal wel niet toevallig zijn.

Land: Terwijl het monster van Loch Ness

eigenlijk betrekking heeft

op een ander oerinstinct van de mens, oerangst.

Water: Ja, diepe oerangst. Angst om alles.

Angst om dood te gaan, angst voor pijn, voor het donker

en ook de angst om alles kwijt te raken.

Land: En daarom zetten ze hekjes.

Gesprek over het werk van Marisja van Weegberg

Land: *Zonder water, geen levende wezens.
Mensen bestaan voor een groot deel uit water!*

Water: *Zonder materie kunnen mensen net zo min bestaan.
Vrouwen bestaan voor 50 % uit water en 50 % uit materie.
Mooi verdeeld.
Bij mannen ligt de verdeling anders,
die bestaan vooral uit water.*

Land: *Moeder Aarde, Vader Water!*

Water: *Het gaat hier natuurlijk niet alleen om de oorsprong,
waar komen ze vandaan
maar vooral om de weg die de mens aflegt.
Het proces van leven.
Waar gaan ze heen.*

Land: *Rollebollend, flierefluiters zijn het!
Pierewaaiers, boemelaars en leeglopers.*

Water: *Ik zie vooral de schoonheid van het bewegen.
Mensen rollen van het een in het ander
en ze hebben door die beweging geen idee
wat ze teweegbrengen,
maar ik vind het prachtig.*

Land: *Golfslag!*

Water: *Ja, inderdaad, ze zetten zelfs mij in beweging!*

Land: *Jouw vervorming is slechts tijdelijk,
als ze mij in beweging zetten, dan heeft de wereld.*

Water: *Het gaat hier niet om mij of jou,
maar om de mens zelf!
Zij kunnen niet zonder bewegen.
Mensen zijn altijd onderweg,
ik heb daar grote waardering voor.*

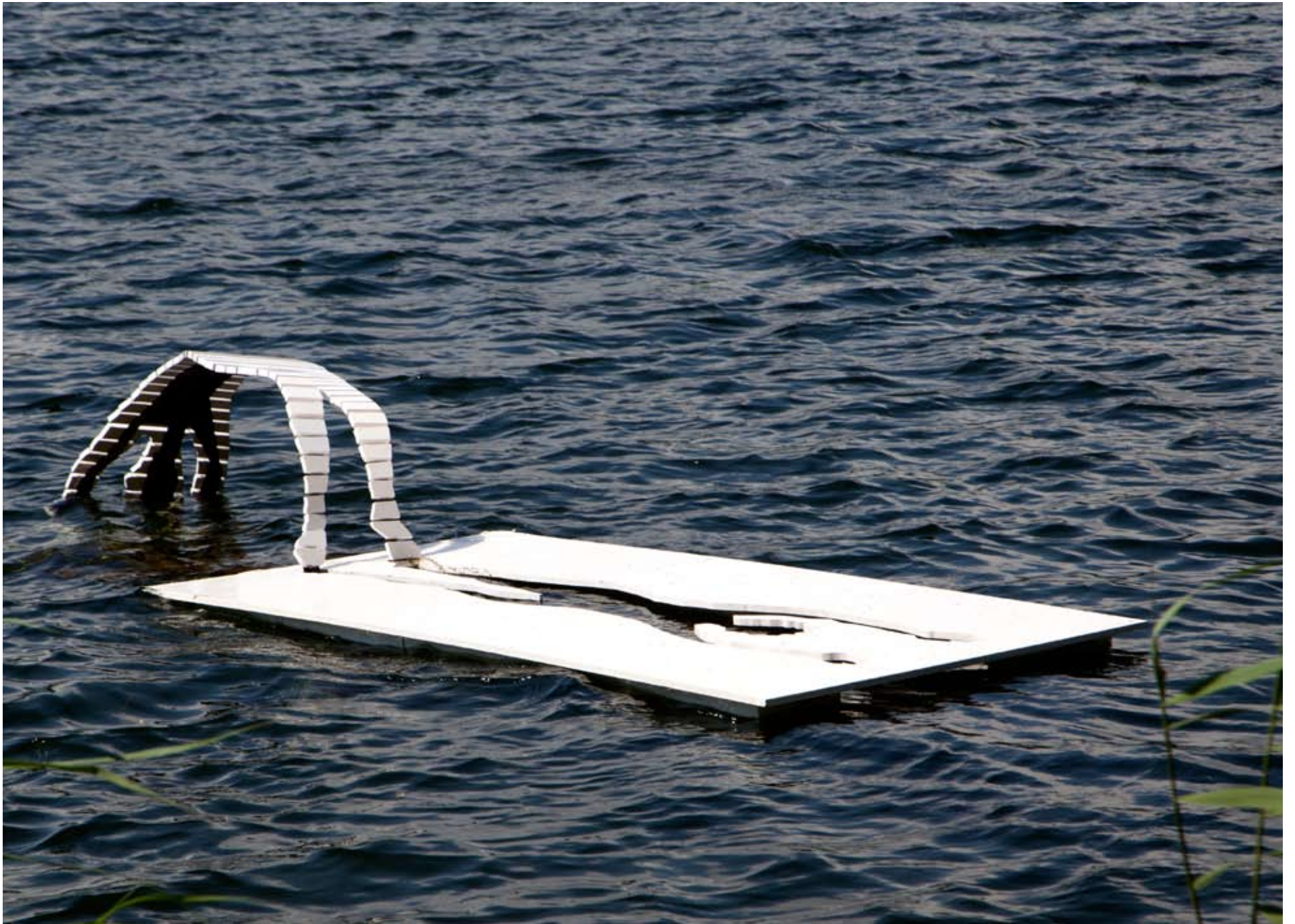
Land: *Ook als ze op hun weg als een bulldozer
alles kapot maken?*

Water: *Mensen zijn naïef, ze zien niet wat ze veroorzaken.
Het is juist die onbevangingheid die ik mooi vind.*

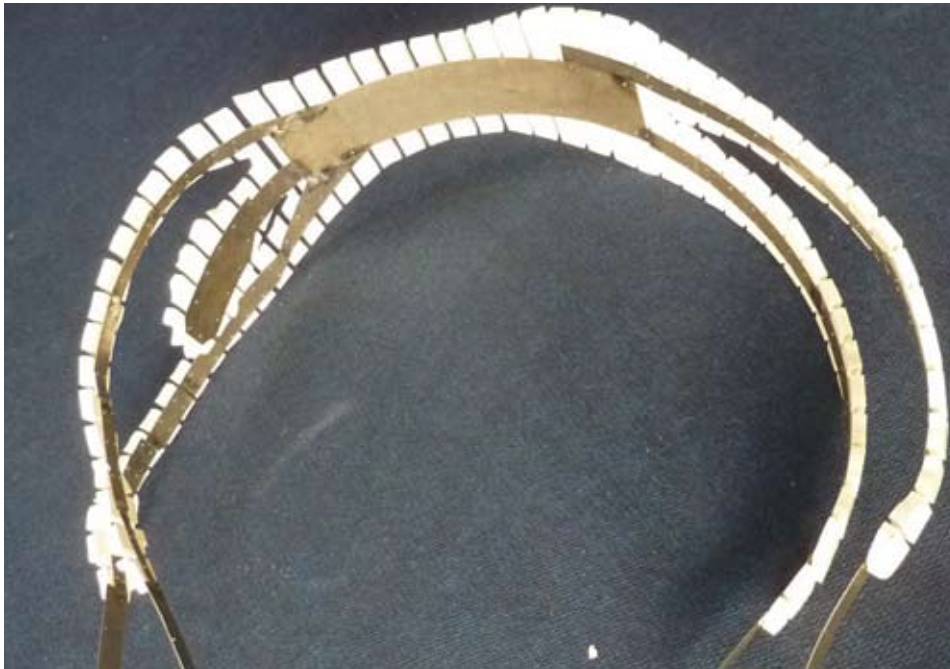
Land: *De schoonheid van de destructie,
sierlijk kapotmaken.*

Water: *Nee, ik blijf bij de schoonheid van de beweging.
En met de beweging veranderen ze de wereld.
Ze rollen over het leven.*

Land: *Ze rollen het leven op, zal je bedoelen.*

Gesprek over het werk van Michel Bongertman

Water: *Waterlanders!*
Land: *Tranen!*
Opmerkelijk eigenlijk,
dat jij en ik samen met verdriet worden geassocieerd.
Terwijl we zulke standvastige types zijn.

Water: *Het is symbolisch, trek het je niet aan.*
Mensen zoeken nu eenmaal voortdurend naar symbolen.
En dan vooral naar symbolen die het volledige leven behelzen.
Zoals hier: Geloof, Hoop en Liefde.

Land: *Volgens mij zijn ze van nature bange wezens*
en houden ze zich daarom vast aan bakens,
of het nu tastbare voorwerpen zijn of symbolen.
Ze hebben er zelfs een tegeltjeswijsheid voor:
‘Een mens lijdt dikwijls het meest
door het lijden dat hij vreest’.

Water: *Ik vind het een goed houvast.*
Drijvend op een kruis, huilend om het leed van de wereld,
maar wel met een anker vastgelegd,
zodat ze niet wegdrijven en verdrinken.

Land: *Ja, dat mensen kunnen verdrinken,*
dat realiseren ze zich nu zeker.
Ze lezen het dagelijks in hun kranten.

Water: *Of ze verdwalen op het land!*
Verstoten, op de vlucht geslagen, verbannen.
Mensen hebben het niet makkelijk.

Land: *Wij samen hebben de wereld verdeeld,*
land en water;
zij maken daarbovenop hun eigen verdeling:
de kansrijken en de hopelozen.

Water *Het zijn vooral de hopelozen die zich vasthouden*
aan symbolen.
Het Geloof in het Goede,
de Hoop dat het beter wordt
en de Liefde die boven alles staat.

Land: *Liefde. Treurige liefde.*

Water: *Ja, misschien wel treurig,*
maar ze overleeft.
Ze overleeft misschien zelf ons wel.
Een grote profeet, Paulus, zei het,
een menseneeuwigheid geleden:
De liefde vergaat nooit.

Land: *Deze drie dingen blijven altijd bestaan:*
geloof, hoop en liefde;
maar de liefde is het voornaamste.

Water: *Misschien wel voornameer dan jij en ik,*
het land en het water.

Gesprek over het werk van Gonny Geurts

Water: Een waterbed! Mensen worden graag gewiegd.

Geen harde ondergrond, maar zachte bodem.

*Land: Zouden ze soms heimwee hebben naar de baarmoeder,
veilig in de oerschoot, zwemmend in water?*

*Water: En als ze geboren worden, dan moeten ze!
Hup, vooruit! Leven!*

*Land: Leren, zoeken, uitvinden, werken, groeien,
ontwikkelen!*

*Water: En vergeet niet de fouten die ze daarbij steeds moeten maken!
Fouten zijn onontbeerlijk voor het wezen van de mens.
Zonder fouten kan de mens zich niet ontwikkelen.*

Land: Nogal vermoeiend moet dat zijn.

*Water: Het is ook geen wonder dat ze aan het eind van de dag
lekker willen liggen in de armen van het water!
En dromen van alle dingen die goed zijn gegaan.*

*Land: Of fout.
Het is ook eigenlijk wel een twijfelaar, de mens,
net als het bed.*

*Water: Het moeilijke van het menselijke leven
is dat er niet staat beschreven hoe ze dat moeten doen.
Er is geen gebruiksaanwijzing.*

*Land: Hoezo? Ademhalen, eten, drinken, vrijen
en het groeien gaat vanzelf.*

*Water: Zelfs voor de dieren is het niet zo simpel.
Mensen moeten zich ontwikkelen, maar ook liefhebben,
ze moeten trots zijn, maar niet teveel,
want hoogmoed ligt op de loer,
ze moeten zacht zijn, soms hard, eigenzinnig,
maar ook volgend,*

een eigen mening hebben, maar ook luisteren naar anderen.

Land: Hoe doen ze dat eigenlijk?

Hoe leren ze dat?

Water: Ze leren dat van elkaar!

Maar ze weten zelden zeker of het goed gaat.

Steeds is er twijfel. Naar links, of naar rechts?

Liever ergens in het midden.

Niet te groot, niet te klein, beter een tussenmaatje.

Twijfel is hun beste vriend.

Land: Wie is dan degene die alles zeker weet?

Degene die weet wat het goede is?

*Als je leert van de verkeerde,
dan leer je het verkeerde.*

Water: Soms leert iemand van de verkeerde mens juist het goede.

En soms leren ze van de verkeerde inderdaad het verkeerde.

Land: Getver, wie heeft de mens in Godsnaam bedacht?

*Water: Haha, sommigen denken dat jij en ik
dat samen hebben gedaan!*

*Land: Echt niet! We hebben hooguit
de grondstoffen geleverd.*

Ze moesten eens weten hoe het werkelijk zat.

Water: Die tijd komt vanzelf.

*Al zullen er nog heel wat twijfelaars verwekt worden
voordat de mens zo ver is.*

*Land: Er moet inderdaad eerst nog heel veel water
door de rivieren stromen!*

Laat ze nog maar even slapen, de mensen.

*Water: En laat ons hier maar stiekem kijken hoe ze dat doen.
Slapen.... of iets anders.*

Gesprek over het werk van Ninette Koning

*Land: Mensen komen niet hoger op z
onder een kruiwagen?
Is dat wat we zien?*

*Water: Nee, letterlijk zijn kruiwagens niet voor hoger op,
met kruiwagens kom je verder!
Met een ladder kom je hoger op.
Andere metaforen, met een verwante betekenis,
al betekent de kruiwagen dat je hulp krijgt
van maatschappelijk belangrijke mensen
en de ladder beklim je zelf.*

*Land: Deze kruiwagens brengen je niet echt verder,
ze houden elkaar in het midden tegen.*

*Water: Ik denk ook niet dat we in die richting moeten denken.
Kruiwagens gebruiken mensen vooral in de tuin,
dan scheppen ze er zand in, of aarde.*

*Land: Willen ze hier zand zoeken,
dan moeten ze flink graven,
de bodem vind je hier zomaar op tien meter diepte.*

*Water: Nee, deze kruiwagens vervoeren geen aarde, maar water.
Ken je de uitdrukking Water naar zee brengen?*

Land: Zinloze bezigheid.

Water: Ja, dat wordt er ook mee bedoeld.

*Land: Nu we dan toch praten over nut en zinloosheid,
hoe zinvol is de mensheid eigenlijk,
in het licht van de eeuwigheid?
Ze maken ons eerder kapot
dan dat ze de wereld helpen.
Ze zoeken naar zingeving, terwijl wij weten
dat ze daarin nooit zullen slagen.*

Water: Mensen denken niet in eeuwigheden, zoals wij.

*Land: Zij denken op korte termijn.
Hoe kom ik van A naar B, hoe krijg ik dit voor elkaar,
hoe behaal ik met zo weinig mogelijk middelen
zoveel mogelijk gewin.
Macht en bezit, zo is de mens.*

*Water: Niet allemaal, niet iedereen is materialistisch
en uit op eigenbelang.
Sommigen zoeken naar schoonheid en esthetiek,
of naar inzicht.*

*Land: En in het water naar het water brengen
schuilt de schoonheid?*

*Water: Wonderlijk genoeg wel, ja.
De vijfhoek, de eenvoud, de fontein in het midden.*

*Land: Als ie het doet!
Een fontein die het niet doet, dat is pas zinloos.*

*Water: Ziehier een paradox!
Een fontein brengt voortdurend water naar het water;
een zinloze activiteit, als we het gezegde volgen,
maar aan die zinloze beweging ontleent hij juist zijn nut,
zijn betekenis.
Pas als hij kapot is,
en dus geen water meer naar het water brengt,
dan is de fontein zinloos en betekenisloos geworden.*

Land: De mens, een vat vol tegenstrijdigheden.

*Water: En dat is ie.
ze moeten zacht zijn, soms hard, eigenzinnig,
maar ook volgend,*

